

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2013 r. — Telefónica, SA przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa T-216/13)**

(2013/C 156/100)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telefónica, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez y E. Peinado Iribar, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji z dnia 23 stycznia 2013 r. w zakresie dotyczącym skarżącej, lub ewentualnie o
- stwierdzenie nieważności części art. 2 zaskarżonej decyzji i zmniejszenie wysokości nałożonej grzywny,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją w niniejszym postępowaniu jest ta sama decyzja, co w sprawie T-208/13 Portugal Telecom przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 101 TFUE

- W tym zakresie twierdzi się, że zaskarżona decyzja nieprawidłowo stosuje orzecznictwo dotyczące ograni-

czenia ze względu na cel i narusza zasady domniemania niewinności, ciężaru dowodu i zasadę *in dubio pro reo* w związku z treścią dziewiątej klauzuli porozumienia o nabyciu. Twierdzi się w szczególności w tym zakresie, że rzeczona klauzula była powiązana z transakcją i nie może być rozpatrywana ani stosowana w oderwaniu od transakcji oraz trudnego procesu negocjacyjnego, charakteryzującego się ciągłą interwencją rządu portugalskiego.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 101 TFUE

- W tym zakresie zarzuca się oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych i naruszenie zasady łącznej oceny dowodów w związku z kontekstem, w którym przyjęto klauzulę, z zachowaniem odnośnych stron i celem klauzuli.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady ciężaru dowodu i prawidłowego przebiegu postępowania, prawa do obrony i domniemania niewinności w związku z dowodem uczestniczenia rządu portugalskiego w negocjacjach oraz powstania i przyjęcia rzeczony klauzuli.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 101 TFUE

- Zarzuca się w tym zakresie niewystarczające uzasadnienie i nieprawidłową ocenę znaczenia klauzuli dla ograniczenia konkurencji jako koniecznej przesłanki wystąpienia naruszenia ze względu na cel art. 101 TFUE.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 101 TFUE

- W tym zakresie twierdzi się, że rzeczona klauzula nie jest również ze względu na skutek sprzeczna z art. 101 TFUE.

Pomocniczo skarżąca zarzuca również naruszenie zasady proporcjonalności i uzasadnienia, a także popełnienie oczywistego błędu poprzez brak uwzględnienia okoliczności łagodzących oraz poprzez ich niewystarczającą ocenę.